

ÍCH-NGUỒN-ĐƯỜNG LÃO DƯỢC PHÒNG
 Ở ĐƯỜNG AMIRAL-ROZE, SỐ 55, SAIGON.

房藥老堂元益

MAUDON PHUNG ICH NGUON DUONG
 別壯標商册註
 益元堂
 不得為效記

散安平應萬
VẠN ỨNG BÌNH AN TANG
 (THUỐC BÁ CHỮNG)

Phàm con người lúc bình sanh ai lại khỏi đau, chẳng bệnh này thì chứng kia, đều có thuốc trị theo mỗi chứng bệnh thì là dễ, bằng dùng thuốc một phương mà trị trăm chứng thì rất khó, và thành xưa truyền bảo việc thuốc lại cho đời sau thì xét vị nào cũng thiệt hay, nên người sau noi canh cải cách dùng nên mầu nhiệm cũng thiệt ít có. Nay Bồn-Đường có chế phương thuốc Bá-Chữ-Chứng của tiên nhân đã ra công tâm tời mà hiệp một phương thuốc rất hay nhưt hạng để lưu truyền lâu đời thiên hạ khắp đàng đều rõ là phương thuốc thần hiệu, thuốc đã hòa hườn không nóng không mát, mùi thuốc thơm tho dễ uống, dễ trị các chứng bệnh xảy đến thình lình rất nên hiệu nghiệm; dùn ông dùn bà hoặc con nít cũng là đơn bá có thai cũng dùng được, bằng người không bệnh dùng thuốc này cũng rất có ích làm là nó làm cho tiêu hoá mau dỏi, thêm sức mạnh cho li vị ngon ăn, ngon ngủ, lại cũng trừ được các chứng bệnh vật trong mình nữa, ví như cắt nhà mà khéo chừa dọn sắp đặt vật dụng hay trao đổi vậy, nếu dùng thuốc này tự nhiên thân thể an ổn, tạng phủ điều hoà, thầy công hiệu nhưt chẳng có thuốc nào bì kịp, hoặc dùng để đánh trong nhà khi gặp kẻ lâm bệnh nguy cấp cho mà làm phước càng là tủy thần lúc đi đường cũng là vật báu kia.

Trị những chứng:
 Bồn mửa bị cảm; Thương thứ thương hàn; Nóng lạnh nhưt dấu, No hơi sinh bụng; Tích nhiệt bốn bang; Nghẹn hơi chói nước; Uş nhẹn thình không; Bụng đau ỉa mửa; Con pit kinh phong; Dựe gân tê cốt; Ăn uống không tiêu; Ho hen đàm siêng, đại sòng ngọt hơi; Ruột đau

như thất, nóng lạnh không chứng. Đau hông tức ngực. Dịch khí thiên thời. Ban của ban châu. Phát lãnh rét rung, công đầu sỏ mũi. Các chứng mới sanh. Dùng liền tiêu diệt..

Giá bán mỗi ve là 0\$10.
 Mỗi hộp mười ve là 0\$85.

丸咳止肺潤
NHỤN PHỄ CHI KHÁI HOÀN
 (Thuốc ho)

Phàm sự sống của người đều do nơi cái phổi làm ra hơi thở mà vận động tứ chi, lưu thông mạch lạc, nếu hơi thở động mạnh thì ánh mạng vững vàng, bằng hơi thở yếu ớt thì sanh mệt, đàm nhờn mệt mà làm ra ho hen, nổi siêng, bởi vậy hơi thở của người cũng như hơi sương gió của trời, nếu cả ngày mà bật hơi sương gió thì thầy muốn vật béo như cỏ cây vàng ủa, còn người ta cái phổi bình an thì hơi thở tự nhiên thông thả, châu thân thư thối tự nhiên mạnh mẽ, bằng cái phổi sanh bệnh thì xảy ra chứng ho làm cho tứ chi bồng rủng rủng động tính thần, cho nên chứng ho là một chứng hiểm nghèo cho người ta hoặc như tuổi tác lớn mà sanh bệnh, hoặc bởi tích hàn đàm, hoặc bởi cảm sương phong, hoặc bởi đàm nhiệt tích tụ đóng khò, hoặc trong phổi mọc mọt, hoặc bởi cuốn họng ngứa mà ho chẳng dứt, hoặc bởi hao tổn tinh thần, khí huyết kém suy mà sanh ra chứng ho, hoặc nhiều hoặc ít, các chứng nói trên đây đều do nơi cái phổi suy nhược mà làm ra chứng ho, nếu không sớm trị để lâu ngày thì thành ra một bệnh rất nên quan hệ, là hệ ho lâu thì thân thể ốm gầy, tinh thần khô khan vô vàng nhan sắc, chứng ỉa dẩu có thấy giới thuốc hay, cũng khò thề mà chữa cho động lạnh. Nên Bồn-Đường gia tâm chế phương thuốc Nhuận-phỄ-Chi-Khái-Hoàn này rất nên mầu nhiệm, là làm cho tự nhuận mát mề cái phổi, tự nhiên hết ho, thên hạ đã khắp dùng, bắt luận đàn ông đàn bà già trẻ cùng đàn bà có thai đều dùng, hoặc ho gió, ho lâu năm, mới ho, ho lao, ho tổn, ho có đàm, ho không đàm, đều lịch trị cả, hề ai làm chứng ho dùng đến tức thì thầy thần hiệu, là thuốc này làm cho tiêu đàm hóa khí tự nhiên hết ho, ỉa ngủ động như thường, quả nhiên một phương diệu được trong thế gian.

Giá bán một hoản 0\$15.
 Một hộp 10 hoản 1\$40.

CÀO BẠCH

Nguyên tiệm tôi đã khai sáng từ năm 1868 đến nay, chuyên chế ròng các thứ thuốc hay thần hiệu, đều có dùng cái nhãn Mắc-Đôn-Phung làm tín, có gói bán trong các tỉnh Nam-kỳ, xin chú quý-vị có dùng phải nhìn cho kỹ, ắt khỏi lầm đó giả-mạo, còn như chú-vị ở xa chợ nhảm chỗ không có, mà muốn dùng thuốc của tôi, hoặc mua về bán, xin viết thư chỉ rõ chỗ ở và thuốc chi giá bao nhiêu, đoạn mua mandat poste để tên cho tôi như vậy: A-Anh rue Amiral roze no 55 Saigon. Khi tôi được thư tức thì gửi thuốc đến chằng sai, vốn tôi hàng giữ một lòng chắc chắn (Tiên nghĩa nhì hậu lợi).

Saigon, Imp. Commerciale, C. ARDIN ET FILS.

Le Gérant; NGUYỄN-CHÁNH-SÁT.

Virage 1/500 ex.

Ng. Ch. Sat

NÔNG-CÔ MÍN-ĐÀM

Causeries sur l'Agriculture et le Commerce

農 賈 茗 談

ĐỊNH GIÁ BÁN
 TRONG CỜ ĐỒNG-ĐƯƠNG

Một năm.....	5 \$ 00
Sáu tháng.....	3 \$ 00
Mỗi số.....	0 \$ 15

ABONNEMENTS
 Franca et Colonies

Tuần.....	20fr.00
Six mois.....	12 00

Les abonnements sont payables d'avance

Mỗi tuần đăng báo ngày thứ năm

SỐ 17	Chữ in:	24 Mai 1917
NĂM THỨ 16	ÉCARTONNÉ	Ngày mồng 4 tháng
		từ năm 1902
Đại biểu:	Chủ biên:	Chủ sự:
NGUYỄN-TỔ-THỰC	NGUYỄN-CHÁNH-SÁT	THÁI-KY-SƠN

Direction, Rédaction et Administration:
 48, rue Hamelin SAIGON

PUBLICITÉ
 ANNONCES LÉGALES ET JUDICIAIRES

La ligne de 0-665 de large... 1\$70
 Le compte des lignes est calculé à raison de 3 au centimètre suivant les caractères employés.
 Pour les annonces commerciales on traite forfait.

Những lời rao báo về việc thương mại, xin gửi thư, hoặc đến tại Bồn-quản mà thovơ nghị.

- MỤC LỤC**
- 1° Thiệt nghiệp yên luận.
 - 2° Nông-cô thiết luận.
 - 3° Giáo-dục xác-luận.
 - 4° Biên báo.
 - 5° Anh hùng bản-sát.
 - 6° Đại-pháp lễ-nghi.
 - 7° Hội Tư-cấp phương Viễn-đông.
 - 8° Nữ-giới chung.
 - 9° Nam-kỳ thời sự.
 - 10° Hí-tin.
 - 11° Vệ-sanh phát-muh.
 - 12° Thiên-thời bình-nguyên.
 - 13° Người cổ-thích điều-kiếm-thời.
 - 14° Trình-thám tiểu-thuyết.
 - 15° Tờ-Kiểu giải-nghĩa.
 - 16° Nghĩa khí tinh-aj

cháu người ta lại dùng mà làm bán-chải tốt biết đường nào! Nghĩ coi, trong nghề nuôi heo, biết bao nhiêu thứ lợi.

Hôm rày tôi những mắng nói giống dài, mà chưa nói tới cách nuôi cho thiệt nghiêm, vậy xin để kỳ sau, tôi sẽ khởi đầu mà luận tới.

(Sau sẽ tiếp theo).

Tân-châu, NGUYỄN-CHÂN-SÁT.

南州 NAM-CHAU 農賈實論 Nông cơ thiết luận (Tiếp theo)

Phần canh-nông và thương-mãi của quê-hương ta, suy ra đều ích lợi dường ấy; mà người hưởng đặng, ta không hưởng đặng, là vì người hiệp mà ta lia: người lao mà ta đặt; người thương nhau, mà ta ghét nhau, người tin nhau, mà ta nghi nhau, người siêng năng mà ta biếng nhác, hàng vì cái tư-ý của một người, mà không bình cái công-nghĩa của mỗi người. Cho nên bấy lâu dân-tộc xứ ta, cuộc thương mãi hiệp nhau đứng lên rồi ngã xuống.

Lại cũng có vậy: Người xứ ta bấy lâu không tập quen về nghĩa đoàn-thể, nếu khi nào có rú ren nhau hiệp hẳn mà lập cuộc thương-mãi, thì lại bị những bọn bán quan hay xoi xĩa mà nói rằng: Ôi! Không đặng đâu. Các-chủ kia họ đồng tâm với nhau. Chớ Annam mình tánh xấu xa lắm, nếu làm thì chắc bị ăn xoi ăn bớt, không khi nào nên đâu mà bày ra rồi mang tiếng đa. Đồng-bào ôi! Thuân hà nhơn dư, ngã hà nhơn dư? Các-chủ là người gì? Còn đồng-bào ta đây là nôm-nang hay là cột nhà cháy, mà chẳng biết thương nhau, bình nhau, giúp

nhau, điều đố nhau, mà hướng chung đều ích-lợi cùng nhau. Những tra g kiến-thức làm vậy bất quá trong lòng chứa những than hờn, chẳng nhen ra mà soi tỏ cùng người, đã không lòng mở neo công-ích, chỉ đường công-nghĩa cho nhau thì thối, lại kiếm những lời xấu xa hèn hạ làm vậy mà bác nhau, đốm ngộ thã gai làm cho khối tâm người tấn hóa.

Luận lẽ hiệp thương, là mỗi người riêng mỗi tư bốn mà hiệp nhau lại, là chủ nghĩa về phần ích-lợi hướng chung mà làm thì việc xuất nhập trong phải có sổ sách chương trình đánh rành mỗi người mỗi lĩnh phần chức trách riêng của mình, theo lời hội đã định, cộng sự cùng nhau mà làm việc tấn ích. Ấy là đều công-nghĩa của lẽ hiệp thương. Còn việc hèn hư, người xấu tốt, là lẽ thường của nhơn-cách, tùy theo thương luật mà bước, hơi đâu mà luận. Phạm người muốn làm việc chi, thì trước hết phải gióm việc lợi, mà phòng việc hại đó mà thối, chớ chúng ta mỗi việc mỗi cho là hư, mỗi đều mỗi cho là quấy; Nếu trời đất mà phú tánh khí ấy cho loài người, thì khắp cả toàn cầu này đã lạnh ngắt rồi, có đâu mà chúng ta ngày nay còn phải nhọc lòng nghi nghi ngờ

ngờ, nói lợi nói hại giữa trường cạnh tranh này.

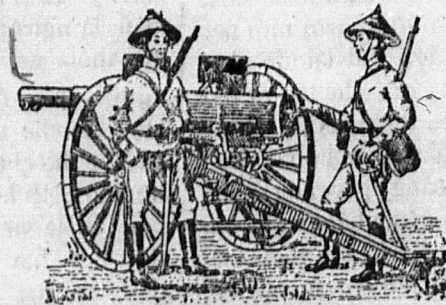
Những lời nghi-nợ nhúc-nhác của bọn đồng-ban ta kể trên đó. Bởi bấy lâu nay bằng thấy chúng ta hề có hiệp nhau mà thương-mãi, thì mười phần hư hết bấy tám rồi, ai chẳng giết mình mà thối hóa. Song cũng phải nghĩ cho mình vì sao người nên mà ta hư, người tin nhau mà ta nghi nhau, người tốt mà ta xấu? Là cũng bởi các cơ từ ngày tôi khởi luận đến nay, tánh-chất người mình và địa khí của ta, tập quen phần vào-nhược, mà chẳng nhẫn-nại cho bằng người. Và cũng có hằng như lời luận của M. Lâm-duy-Hàng bài *thương-cổ bịnh-nguyên* đó vậy.

Cho nên nay đồng-bào ta muốn bước ra trường thương-mãi và việc canh-nông, mà đem cái lợi của quê-hương ta về cho quốc-dân ta hưởng chung, thì trước từ bực thương-lưu và những đấng quản-nghiep, đoàn-thể lại mà dựng nên « *canh-nông lòng cuộc* » và « *thương-mãi lòng cuộc* » nơi cõi Việt-Nam ta mà đem mỗi lợi nguyên-chất của ta về, rồi sau mới gọi là tranh-thương tranh lợi.

(Sau sẽ tiếp theo)

NGUYỄN-TỬ-THỨC.

THUỐC ĐIỀU HIỆU SÚNG ĐỒNG

BAO XANH Mùi đã ngon mà giá lại rẻ

Hãy hút một thứ thuốc CÀ-LÔP mà thôi!

教育論 Giáo dục xác luận (Tiếp theo)

Phàm nhân-loại mà muốn cho tân hóa, thì phải lo làm sao giáo-dục cho được phổ thông. Chớ nhân-loại nào không có giáo-dục mà tự nhiên cũng tân hóa được, thì thuở nay chẳng hề thấy có cái ảnh-hưởng nào như vậy bao giờ. Cho nên sự giáo-dục mà không phổ-cập thì là một mối hại cho quốc-dân chẳng nhỏ.

Ta hãy nghĩ thử mà coi, phàm trong dân-đoàn xã-hội mà có dư một trăm người hiền, thì cũng không bằng thiếu bớt đi một đứa dữ, tại sao vậy? - Vì trong một trăm người hiền ấy, cũng còn chưa đủ mà làm ích lợi cho xã-hội, chớ như kẻ dữ có một mà thôi, thì đã đủ mà làm hại cho xã-hội là dường nào!

Rất đời là loại côn-trùng, thú nào hay làm hại cho cỏ cây cùng loài-vật, mà người ta còn chẳng dung nó được thay, huống chi là hại cho đến nhân-quần xã-hội.

Phàm những phong-tục xấu xa, lòng người gian nguy, đạo đức suy đồi, sanh dân đó thán, pháp luật không kiên, mỗi mỗi đều do nơi không có giáo-dục mà ra.

Tôi ước trông cho ngày nào mà quốc-dân ta, sự giáo-dục phổ-cập cho đều, mỗi người đều có đủ trí-thức, kẻ sĩ, người nông, kẻ công-thương người ky-nghệ, chẳng ai ganh ghét nhau, chẳng ai tặc đồ nhau, ai ai cũng đều an vui theo nghiệp nghề mà làm ăn, thì còn có ai là kẻ ngu-ngoon mà thối lòng tìm vیت, ganh ghét nhau, bươi móc nhau mà làm hại cho nhân-quần xã-hội.

Chẳng tin thử xem những người hiền cùng kẻ dữ là gốc bởi đâu? Có phải người hiền đều là người trí-thức sung túc, học-vấn hoàn toàn, đạo đức cao thượng; còn kẻ dữ là kẻ trí-thức kém thiếu, đạo-đức

chẳng có, mà học-vấn cũng không ngờ, ấy cũng tại nơi mây cái nguyên-nhơn đó mà ra chăng? Vì vậy, người hiền với kẻ dữ mà khác nhau thì chỉ nhờ có giáo-dục mà thôi. Cho nên trong đám muôn người mà có một người không có giáo-dục lộn vào, thì cả muôn người ấy đều bị hại lây, huống chi trong nước mà ức triệu người không có giáo-dục, thì cái mối hại lớn ấy còn có chỗ nào mà nói cho xiết được.

Có nhiều kẻ lại mượn danh công-ích mà lo đến tư-lợi. Muốn nên cho một mình, mà làm hư cho cả đám, đều là kẻ không có giáo-dục mà thôi.

Phàm hệ giáo-dục mà chưa phổ-cập, thì trí-thức đạo-đức của nhân-loại chẳng hề đồng đẳng với nhau, nếu trí-thức đạo-đức đã chẳng đồng đẳng với nhau, mà ở chung với nhau trong một vòng xã-hội, thì xã-hội ấy còn trông cậy cái địa-vị nào mà tân hóa được.

Lại còn có kẻ nhờ có cha anh hiền, mới có con em giỏi (*Hữu phụ huynh hiền nhi hậu hữu giai tử đệ*) ấy là lời cách ngôn rất trọng cho trong chơn-gia-đình, ta chẳng nên khinh thì.

Người ta được hiền minh trí huệ, đều do nơi căn bản mà ra. Ấy là cây ngọt chẳng sanh trái đắng, lời tục ví chẳng lầm. Nhưng mà căn bản ấy là đâu? Có phải là nhờ sự gia-đình giáo-dục chăng? ấy vậy

thì gia-đình giáo-dục là một điều rất trọng yếu cho nhân-loại là thế nào!

Xưa thầy Mạnh mà được nên danh một đời đại-hiến trên thế-giới, thì cũng nhờ sự giáo-dục của bà mẹ hiền; ông Hoa-thành-Đôn (Washington) mà nên bực cao-nhân trong võ-trụ, thì cũng nhờ gia-huân của mẹ cha, cho nên sự giáo-dục trong chơn-gia-đình thì cha mẹ ấy tức nhiên là sư-trưởng. Nếu cha mẹ hiền thì con cháu ất hiền, bằng cha mẹ mà không có giáo-dục phổ-thông, thì sanh con cháu phần nhiều phải hóa ra hư đọa. Rồi từ đó nhiều xuống con con cháu cháu cả giặc cả bầy, đời kia qua đời nọ, toàn là một gốc hú bại mà ra, xem coi phận làm cha mẹ mà không có giáo-dục thì chẳng những là hại cho con cháu mà thôi, lại còn hại cho cả nhân-quần xã-hội biết ngần nào! Còn cha mẹ đã không có giáo-dục mà muốn cho con cháu có giáo-dục, ấy chẳng qua là bỏ gộc mà lo ngọn, thì có mấy khi mà thành tựu được bao giờ.

Ấy đó! sự giáo-dục nó quan hệ cho nhân-loại dường ấy, nên hề muốn lo cho nhân-loại mà mau tân hóa, cùng là giữ cái địa-vị nhân-loại cho được hoàn toàn thì phải lấy sự giáo-dục mà làm cấp-vụ.

(Sau sẽ tiếp theo)

NGUYỄN-CHÂN-SÁT.

Thuốc hút hiệu CÀ-LÔP

(TRÁI ĐẤT)

Là một thứ người ta ưa dùng hơn và hay hỏi mua thường lắm.

Có một mình hàng DENIS FRÈRES có trừ mà thôi.

Điện-báo

Mặt binh Anh

Tin bữa 10 mai

Phía đông Bullécourt và gần Fresnoy, binh Anh đánh thối binh nghệp. Diệt được sáu chiếc phi-thoán Đức, bắn năm cái pháo hạ. Bên Anh mất hết năm chiếc.

Tin ở Macédoine

Phía Tây-nam hồ Doiran, Anh đoạt được ba ngàn rưỡi thước hầm giặc.

Đội Veltrnich và đội trính hómagle-nitzá binh Serbés lấy được hai chỗ trong địa, còn binh Nga thì hãm được nhiều hầm giặc.

Đức bắt trái phá có độc-khí vào thành Monastir làm cho dân trong thành chết nhiều.

Tin ở Luân-đôn (Anh-quốc)

Toàn rỗi có 2.374 chiếc tàu về bến, 3.498 chiếc đi. 24 chiếc chở trên 1.000.000 kilos và 22 chiếc chở dưới 1.600.000 kilos chìm. 34 chiếc hư. 16 chiếc ghe câu chìm. Điểm binh thấy mất hết 2 ông quan và 26 tên lính.

Tin bên Bắc kinh (Trung-quốc)

Hạ-nghị-viện cải cơ việc nhập trường chinh chiến mà không như định được đều gì. Còn ngoài thì dân lộn xộn rầy rà cho đến nỗi phải có lính tuần-cảnh ra cai. Một người thông-tin Nội-trình nước Nhật bị đánh rất dữ, vì dân nhữ làm tướng y là một vị Thần-sĩ Tàu.

Thắng trận ở Nancy

Tin bữa 11 mai

Phía Bắc Nancy ta đoạt được hầm giặc và lấy binh nơi tây-bắc Prosoes.

Tin ở Luân-đôn

Trước mặt Chánh phủ nghị-viện ông Lloyd George diễn-thuyết nói đường thời-tiền lương của Đức thua sút, tiền lương

của Đông-minh rất nhiều. Người kể số tàu Anh bị chìm từ tháng soát năm rồi đến nay và nói nhờ mới kiếm được thể ngăn ngừa tàu giặc cũng nhờ đóng tàu mới nhiều nên chắc cũng không sao, người lại nói rằng nếu rằng mà tiết-kiệm và mở mang việc canh-nông trong nước thêm thì không sợ gì là dân phá đói.

MÁY XOAY LÚA

ra gạo trắng

Monsieur Nguyễn-thanh-Liêm có mua máy xoay lớn nên muốn bán máy xoay lúa nhỏ (xoay ra gạo trắng), máy này chạy bằng đá, lúa thừ thường rất phương tiện, mỗi người đều coi máy được, không cần chi người thạo máy móc cho lắm. Vậy máy ông trong Lục châu có muốn dùng máy xoay ấy xin mời đến nhà hay là viết thư mà thương nghị.

NGUYỄN-THANH-LIÊM. ở An-hóa (Mytho)

英雄本色 Anh hùng bản sắc

Từ ngày Đức-lặc gây loạn, đem thối là-mạng mà hoành-hành nơi cõi Âu-Châu, làm cho kinh-dộng cả hoàng-cầu, nhơn dân đều thần oán, đến nay đã gần ba năm trời. Ôi! Biết bao là kẻ vì nước mà vong xu, biết mấy đấng vì đều công-lý mà đánh cho thây phơi nơi chiến-địa. Nghe nói mỗi ngày đại bát thần-công liên-xa, lại thêm dân bạo-tàn dùng đồ gớm ghê độc-ác mà giết người, làm cho rồi một trận thì máu chảy thành sông, thây nằm lấp nôi. Ý! Ngự e mà bắt rồn ọc! Sợ rồi thương, thương rồi kính. Thương là thương những trang hào-khết, lúc thái-

binh đương hưởng cuộc vinh-hoa, thình-linh đất bằng sóng dậy, phải ra chốn chiến-trường xa cha mẹ, lìa vợ con, gối vát nằm sương mà chịu trăm bề cay đắng;—Kính là kính các đấng anh-hùng vì nước chẳng kể thân, vừa hay quân giữ láng-loàn thì đã dục-giũ kẻ chạy người bay ra chỗ chiến-báo mà quyết liều sanh-tử, coi sự chết như chơi. Nhưng chẳng phải dấng mây râu can-đảm mà thối đầu, cũng có hể một nữ-anh-hùng dám đem thân hồ-liễu mà đền nợ nước. Báng khen, đáng kính là dường nào!!

Tôi hằng thăm suy trộm nghĩ người cũng hình vóc tóc da như mình, sao mà người dường ấy mình không dường ấy? Nghĩ cho cùng rồi tôi hổ lấy phận tôi, rồi tôi lại nói trong bụng rằng: «Thôi, rũi mình yếu đuối, không thể mang gươm bông súng, thì mình cũng phải làm chi chút đấm đặng tỏ lòng ái-quốc của mình ra, chờ để người mà điếm nhiên tọa thị vậy hoài sao?» Cho nên tôi lượm lặt mà dịch ra đây một ít chuyện để rồi truyền gường anh-hùng của người Pháp và Đông-minh, cúi xin ông Chủ-bút Nguyễn-tiên-sanh cho tôi mỗi tuần một xẻo giấy trong tờ Nông-cổ mà chép chuyện ấy ra để cho đoàn hậu-tấn xem lấy mà học đòi, tưởng cũng là một gương sáng nên bia tạc.

Pháp-quốc nữ-anh-hùng

Từ ngày Âu-Châu phải cơn binh-cách đến nay, bên Mâu-quốc ta trở sanh ra biết mấy trang nữ-trung hảo-khết! Nói chi các bà, các cô mà phổ công việc nhà, bỏ hết vườn rộng ruộng dài, theo mấy đạo quân, mang Hồng-thập-tự nơi cánh tay mà đi nuôi binh. Trong mấy bà, mấy cô đó, cũng hiếm người các tía lâu son, lên xe xuống ngựa, thiếu chi trang mày liễu má đào, ra có người theo phò áo, vào có kẻ đón rước đủ, sang biết mấy sang, cả ngày không động đến móng tay nữa da! Bên nay quốc-gia hữu sự, cũng liệu thân hồ-liễu mà ra nơi hiểm-địa, tuy chẳng phen trai vát súng cầm cờ, chứ cũng đem lòng ái-quốc mà đền nợ rau tất đất. Có nhiều trang hiền-nữ lập

đặng nhiều đại-công, thật đáng bia danh ngàn thước, đáng để làm gương lành cho bọn nữ-lưu nhà Annam ta. Đây tôi xin chép truyện hồn chị em họ Oa-ten (Vatel)

Ai ai cũng còn nhớ rằng giặc Âu-châu khởi ra nhằm đầu tháng tám năm 1914. Bước qua tháng 9, binh Đức ào qua đến thành La-phe-sâm-bơ-noa (La Fère-champenoise) vây đánh rất ngặt. Binh Pháp phải bỏ thành mà thối bộ. Lúc binh Pháp đi rồi còn lại 7 tên lính đang ở trong rừng ra không kiếp, nên phải ở luôn nơi lâm-trung mà ăn, hết thể thoát thân. Chầy ngày ăn hết bánh-mì và vật-thực đã cụ-bị, nên chịu đói gần chết. May nhờ có hồn chị em họ Oa-ten, còn ở trong thành, lên lúc cấp vật-thực, thường bữa vào rừng cho 7 tên lính ấy ăn, nhờ đó 7 tên lính khỏi chết đói. Chuyện này mà quân tàn-nhận Đức hay được, ác là hồn chị em họ Oa-ten phải về địa-phủ. Nhưng mà Trời cũng hay giúp người ngay, nên quân hung không hay biết chi cả. Làm như vậy được 5, 7 ngày gì đó, kẻ Pháp kéo binh bùm đến đánh đuổi quân Đức ra khỏi thành, 7 tên lính nhập cơ lại như cũ.

Tin này thấu đến tai quan Lãnh-binh, người bèn ra lệnh ban khen hồn chị em họ Oa-ten, thưởng cho khue-bài công-trạo (Croix de guerre). Lúc gán khue-bài cho các vị nữ-anh hùng này, có quan quân tử tự đủ, tình bông súng, quan đưa gươm trần, xem rất oai-nghi. Gán khue-bài rồi, đạo binh kéo đi trước mặt hồn chị em. Hai bên đờ g giá trẻ bé lớn đều vỗ tay mừng rỡ. Thương này rất vừa với công họ.

NINI.

Thuộc CÀ-LÔP thiệt là thơm ngon mà lâu hư, lâu mục.

Đại-Pháp lễ nghị (liếp theo)

Phải kính mến người nghèo-nản khôn khéo

Những người mà phải đều lưu-lạc, lâm lúc troan chuyên gay-go khổ-sở đem thân sanh ra mà chịu sự cúng mang trời, những người ấy đáng thương đáng kính là dường nào! Là cũng bởi có lưu-lạc mới trải đường đời, có trần-ại mới nếm được mùi dương-thế, chịu cam-go cho đạo-đề rồi mới biết hèn chi, mới biết đem gan ruột mà ở cùng người. Người mà có lao lao lực lực rồi mới biết khổ thế theo người quân-tử được. Cho nên trong kinh đạo Thiện-chúa có nói: «Nhưng kẻ chịu trần-ai khổ sở có phước là dường nào! Nhưng kẻ nghèo-nản có phước là dường nào!»

Ta có tánh tự-nhiên hay khinh dễ kẻ nghèo, dường như sự nghèo là một tội-tính rất lớn, song xét cho kỹ, có ai mà muốn mang nghèo bao giờ! Tánh tham thì ai cũng như ai, cũng mong quyen-

thế, cũng ao ước cho được lớn ruộng nhiều trâu, chớ ai ham mặt quần áo rách, ai ham mang bị đi xin? cũng có kẻ tiếng-nhác không chịu làm việc, lấy sự khổ-cơm ăn mày mà làm nghề nghiệp, cũng có người làm ít mà ăn xài nhiều, sanh ra nhà thiếu trước hụt sau, áo tằm trên, quần tằm dưới. Nhưng mà phần đông nhà nghèo là người lam-lự làm ăn, chăm-cần về nghề của mình. Nhơn thời nạn troan-chuyên, mới không thoả khỏi sợi giây khổ-cực là sợi giây nghèo đó nó ràng-buộc.

Vậy nên người có của cũng khá thương-tưởng kẻ nghèo, giúp đỡ ít nhiều, chẳng luận phải tiền-bạc mới được, hoặc chén nước, hoặc bát cơm, hoặc manh quần, hoặc tấm áo. Cách giúp-dỡ người nghèo, phải làm cho ra người khoan-nhơn đại-dó, chớ đừng ý của mà khinh người. Vật mọn mà hào tâm qui hơn của báu mà bạc-dãi. Thường thường một tiếng khuyên-can, một lời nho-nhã làm động cho đến lòng dạ người nghèo.

Có người nói trong bọn nghèo, phần đông hay quên ơn lắm. Lời nói tuy hữu

THUỐC ĐIỀU

HIỆU

CÀ-LÔP

(TRÁI ĐẤT)

Mùi nó thơm tho diệu dàng chẳng có thứ nào bì kịp.

Có một mình hàng DENIS FRÈRES có trừ mà thôi.

TÚY KIỀU GIẢI NGHĨA

người ấy nên tôi chằm chằm nhìn hoài, thiết tôi vô lễ quá. Lại-xuân-Điền tuy biết người ấy nhìn mình cũng có duyên cỡ chi đây, song không lẽ cật hỏi làm chi, nên phải trả lời lờ lợt vài tiếng rồi từ giả ra đi, nhưng trong lòng vẫn ghi nhớ trạng mạo người ấy thế nào, đứng phòng ngáy sau để bề cử động.

(Sau sẽ tiếp theo)

NGUYỄN-CHÁNH-SÁT.

MỘT VIỆT ĐANG KHEN

Bấy lâu nay thợ bạc ta chỉ có lập lò, rồi ai đến muốn làm chi thì làm nấy vậy thôi, chớ chưa thấy ai bày tốp bán đồ nữ-trang như mây tiệm của khách Kiều-cư vậy. Mà từ ngày M. Bầy Khoé là người rất có khi đơm, đứng khởi đơm ra mà lập một tiệm bán đồ nữ-trang rất lớn, lại thêm đo làm khéo lạ theo kiểu cách đương thời mà đua tranh mới lạ với khách Kiều-cư, nhờ đó mà ngày nay người Annam ta thấy việc làm phải, nên cũng đua nhau, lập tiệm nữ-trang tại Saigon và Cholon hơn 9, 10 tiệm, trong Lục-châu cũng được bộn rồi. Tôi nhớ thấy vậy thiết có ý mừng thầm cho đồng-bang ta, nay coi thế đã hơn men tấn bộ ít nhiều, lại cũng khen cho M. Bầy Khoé có chí mở mang, cho đồng-bang ta bước tới.

C. B.

Rượu Cỏ-nhách **VIEILLE EAU-DE-VIE DEJEAN** là một thứ rượu rất có danh-tiếng hơn bốn chục năm nay.

Túy-Vân chợt tỉnh giăt-xuân (1) Dưới đèn ghé đèn, ăn-cắn hỏi han;
Cờ trời đầu bể da-doan,
Một nhà để chị riêng oan một mình!
Cờ chi ngồi những tàn canh,
Nỗi riêng còn mắc mỗi tình chi đây?
Rằng: « Lòng đương thôn-thức đấy,
Tơ-duyên còn vương mỗi nấy chưa xong.
Hờ môi ra cũng thẹn thuồng,
Để lòng thời phụ tâm lòng với ai.
Cậy em, em có chịu lời,
Ngồi lên cho chị lạy rồi sẽ thưa,
Giữa đường đứt gánh tương-tư,
Giao-loan (2) chấp mỗi tơ-thừa mặc em.
Kể từ khi gặp chàng Kim,
Khi ngày quạt ước, khi đêm chén thề.
Sự đâu sóng gió bất kỳ!
Hiều tình có lẽ hai bẽ vẹn hai!
Ngày xuân em hỏi còn dài,
Xót tình máu mủ, thay lời nước non.
Chị dâu thịt nát, xương mòn,
Ngậm cười chín suối (2), hãy còn thơm lây!
Chiếc xoa (4) với bút tờ mây (5).
Duyên nấy thì giữ vật nấy của chung.
Dấu em nên vợ nên chồng,
Xót người mạng bạc ác lòng chàng quên.

Thìn-lin Túy-Vân chợt tỉnh giăt-xuân.
Dưới bóng đèn ghé đèn, ăn-cắn hỏi han như vậy:
« Cờ trời sanh ra cuộc đầu bể da doan như vậy làm cho một nhà để cho chị riêng chịu oan-khúc một mình.
Cờ chi chị ngồi đầu hôm chỉ những tàn canh! Hay là nỗi riêng chị còn mắc mỗi tình chi đây? »
Kiểu rằng: Lòng chị đương đấy sự thôn-thức vì chị còn vương mỗi nấy chưa xong là mỗi tơ-duyên.
Hờ môi ra chị cũng thẹn-thuồng lắm, mà còn để lòng thì là phụ tâm lòng với ai. (Kim-Trọng).
Chị cậy em, như em chịu lời thì em ngồi lên cho chị lạy em rồi chị sẽ thưa.
Chị đương giữa đường phải bị đứt gánh tương-tư. Bầy giờ chớ cậy em dùng giao-loan mà chấp mỗi tơ-thừa.
Kể từ khi chị gặp chàng Kim đến sau khi ngày quạt mà ước với nhau, khi đêm cầm chén mà thề cùng nhau.
Sự gì đâu mà sóng gió bất kỳ: Bên thì hiểu, bên thì tình, có lẽ nào hai bẽ vẹn hai cho được!
Còn em, ngày xuân của em hơi còn dài, xin em xót tình máu-mủ mà thay lời nước-non đừng quên cho chị.
Thì chị dâu có thịt nát, xương mòn, chị cũng ngậm cười nơi chín suối. Mà cái thơm của em hãy còn lây cho đến chị nữa!
Nấy chiếc xoa với bút tờ mây đây. Muốn trọn duyên nấy thì giữ vật nấy của của chung.
Sau dấu em có nên vợ, nên chồng, nếu em có xót người mạng bạc, ác là lòng em chàng quên chị.

NGHĨA XUÔI

Phúc đầu Túy-Vân giật mình thức giăt, nghe chị than thở, lăn lại bèn phòng ghé mắt vào thấy chị chong đèn ngủi mà mặt buồn sầu-dầu. Vân mới xô cửa bước vào hỏi: « Chị hai, chừng này khuya rồi sao chị chưa đi nghỉ? Trời đất ối! khiến xuôi chi cuộc đời-đời mà làm cho chị phải chịu riêng oan một mình! Hay là chị có điều chi, tình riêng, nghĩa cả gì đây, mà chị âu lo dường ấy? » Kiểu đáp rằng: « Em ối! Nỗi buồn của chị, kể sao cho xiết, mà buồn ấy là buồn tình. Em hỏi chị cũng muốn nói, mà hờ môi ra thiết rất thẹn-thuồng, cha chú! Còn để trong lòng thì lại lờ lững người biết mây. Chị muốn cậy em một việc, mà chị còn ngại quá, chuyện thuở nay chưa ai làm. Em ối! em có thương chị mà đành lòng thì chị xin em một điều là em lên ngồi cho chị lạy em trước rồi chị mới dám thưa sau. » Vân nói: « Chị nói sao vậy? Tình máu-mủ, nghĩa chị em, mà chị đành không thương em sao mà buồng lời ấy! Dấu việc khó nhọc thế mấy, gay go bực nào,

em cũng không dám từ. Xin chị hãy nói đi, em vui lòng nghe dạy. » Kiểu rằng: « Này em, chàng nói giấu chi em, chị trao lời cùng Kim-Trọng, nhưng nay, việc phải xảy ra như vậy, gánh tương-tư vội dứt. Nếu chị xin em chấp mỗi tơ-thừa đem cho em. Từ lúc chị cùng chàng Kim gặp nhau cho đến khi thơ tan phân rẽ, tụi chị đã thế thốt nặng lời, khi thì chi trăng mà nguyên, lúc cậy non sóng chùng chiều. Ai để dấu chuyện tình lin xảy ra như vậy. Bây giờ biết Hiểu, Tình khó mà vẹn đủ, nên chị phải đành lòng cam lờ hẹn với tình-nhơn đừng trọn đến ơn cúc dục. Chớ như em đó, tụi em còn thơ, vậy chị xin em nghĩ, chị là tình máu-mủ mà thay lời nước non cùng chàng, em ối! Ôn ấy chị nguyên ghi-tạc, dấu chị phải thịt nát xương mòn, chị cũng ngậm cười nơi chín suối. Đây chiếc vòng với tờ thẻ-bồi ngày xưa, em hãy cất lấy. Ấy là của chung muốn trọn duyên thì phải giữ lấy. Sau em mà có được nên vợ nên chồng rồi xin em hãy rót cái người mạng bạc, đừng quên cái thì chị rất mừng.

ĐIỀM TÍCH

- (1) Giăt-xuân. — Là giăt ngủ của người còn thơ, còn xuân-xanh xem đây đủ rõ tánh-nết Túy-Vân bực-thờ, không sôi-sáng mà lo buồn-phận. Nhà phải tai bay họa gởi, cha lao-hình mới dứt, chị gần lúc lìa nhà, mà đành an-giăt. Nếu chàng giăt mình, nghe chị than-thở, ác là ngủ luôn. Sánh cùng Kiểu thì Vân thưa rất xa trong bế-cữ-chi.
- (2) Giao-loan. — Đứng máu con loan làm keo mà chấp hai mỗi tơ thừa lại.
- (3) Ngậm cười chín suối. — Có câu; Ngả tuy cốt hóa hình tiêu, hàm tiêu ư địa hạ. Nghĩa: Ta dấu thịt nát xương mòn cũng ngậm cười nơi chín suối.
- (4) Chiếc xoa. — Chiếc vòng, chiếc vàng.
- (5) Tờ mây. — Là tờ giấy có vẽ mây ở trên, như bây giờ giấy viết thơ của người Langsa có vẽ bông ở trên vậy. Đây là chỉ cái tơ duyên ước của Kiểu và Trọng đã làm.

(Sau sẽ tiếp theo)

TRƯƠNG-MINH-BIỆN.

義氣情凝傳

NGHĨA KHÍ TÌNH SI TRUYỆN (Tiếp theo)

Tới hôm ngày mà kuồng thấy thơ cha, Tâm bực tức, tâm lòng Chờ vịn lại sưng lên đau như nhức-đau. Lăn ăn bình nặng thêm hoài, ban đêm Tâm nằm mê sảng, mình như lửa đốt, ban ngày khá khá Tâm ráng đứng đi. Ông bà Lê-Đức thầy vậy ăn cần han hỏi. Tâm nói nóng lạnh sơ sơ, thường khi có vậy. Chú thiêm khuyến mua ký-ninh (quinine) mà uống, Tâm không chịu nói mình không ưa ký-ninh, lại mọi lần có vậy thì vài bữa cũng hết, chẳng cần phải uống thuốc chi. Qua bữa sau, Tâm được thơ mừng quính, coi ngoài bao thấy con dấu « Mỹ-tho-Saigon » rõ ràng lật lật xé bao, cầm thơ liền đọc.
Thơ:
LÊ-CHÁNH-TRỰC, Chef-du Canton de... Cholon.
Chợ-gạo ngày...
Hồi thơ cho con trẻ,
Mấy bữa rày Ba sắc đi hầu quan, nay về giờ thơ con xem mới hay công-chuyện.

Từng nghe: Quân-tử năng thành non chi mỹ, bất thành-nhơn chi ác (Bực quân-tử có giúp người thì làm cho người nên, chớ không giúp người cho người làm đều ác). Con đã có lòng thương mến bạn lành, Ba Mã lẽ nào dứt đường làm phải của con sao? Nhà mình thuở nay chưa hề thấy chuyện nhơn-đức mà bỏ qua, con hãy an-tâm. Chừng con về dự đám đồ ông-nội, con mời Nghi xuống đây cho Bà, Ba và Mã thấy mặt. Nghe nói Nghi niên-lann lại thông-minh, tài-đức ai mà không chuộng, nên Ba muốn đem về làm con nuôi, giúp đỡ người ngay kéo tội nghiệp.
Con hãy nhớ mà về, Bà, Ba và Mã trông lắm.
Ba gởi lời thăm chú, thiêm con mạnh giỏi.
Nay lời:
LÊ-CHÁNH-TRỰC
(Sau sẽ tiếp theo)
TRẦN-PHÁT-VÂN.

PNOM-PENH BAZAR TRƯỜNG-XUÂN

GROS 24-25 Quai Piquet DÉTAIL Articles de Paris et du Japon - Jouets d'enfants Spécialités pour Bazars à prix fixe Bijouterie imitation - Parfumerie - Chapellerie Fourniture classique et de Bureaux Dépôt et vente des ouvrages en quide-ngũ Dépositaire des Lampes électriques

Cuộc thương-mãi Nam-kỳ xưa nay phần nhiều đều nhượng cho người Tàu và Ấn độ tóm thâu mỗi lợi, thấy phải nóng lòng, nên hẳn hiệu đã chín năm trời nhúm-nhen gầy dựng; thật việc buôn chẳng dễ, vì có câu: « Thà thương nhau cho vàng, chẳng thà dắc đảng đi buôn ». Nay cũng chẳng phải tự phụ rằng hơn người đặng cả; s. u. g. h. u. i. e. u. đ. ã. t. ã. m. đ. e. n. g. o. c. e. t. (1) những hàng hóa ngoại quốc (nhứt là bên Pháp), vì vậy nên có thể s. i. l. a. i. c. h. o. các nhà buôn người khác cùng người Ấn-độ bấy lâu. Vậy nay xin kính tạm dời hàng cho chư-vị đặng rõ: ai muốn mua s. i. v. a. t. c. h. i. hay là mua thử một ít món hàng kiểu, như vật lạ, mới mẻ bày (r. n. o. u. v. e. a. u. t. e. s) bên Pháp, đặng đem về bán thử coi có chạy hay không, rồi sau sẽ mua nhiều, hi hẳn hiệu cũng tính theo giá bán s. i. mà g. i. o. i. c. o. n. t. r. e. r. e. m. b. o. u. r. s. e. m. e. n. t. i. p. t. u. c.

CÓ BÁN:

Xã-bông thơm hoa-hương N° 750, 3\$00 một hộp 60 cục. Khăn bông lông có dệt bông hoa-hoè 1m45 x 0m67, 10\$00 12 cái. Cán viết đựng mực, có máy rút mực, 4\$00 12 cây. Giấy viết thư Nhứt-hồn có vẽ sơn-thủy, mỗi hộp 12 tờ 12 cái bao, 12 hộp 4\$50. « Faichic » phần chui vàng, bạc, đồng, thao, càm-thạch, thủy-tinh 3\$40 12 bình (1/4 de lit). Cartes postales giặc Âu-châu 2\$50 một trăm miếng.

(1) Tại chánh các nhà công-nghệ (bên Pháp hay là các nước). Chớ không phải mua của các nhà bán lẻ (vật) như Bon Marché, Samaritains, Printemps vãn, vãn.

Cartes postales Nhứt hồn sơn-thủy vẽ đầu 7\$00 một trăm miếng. Nức áo sơ-mi (chemise) xuy và g tây, bộ 5 núc, 2\$40 12 bộ. Bảng chải răng 1\$15 12 cái. Muôn n. t. a. xuy bạc, 12 cặp là 9\$60. Kiến đề hình chụp, máy chạm lọng, xuy vàng, kiến đây các bìa = Format album 0m11 x 0m165 = 5\$50 12 cái. Format v site 0m065 x 0m09 = 3\$50 12 cái. — Gomme chui chữ, viết chì và mực, hai đầu, 1\$50 12 miếng.

Lý-hữu-Du bài.

TIỆM CÚP TÓC Muốn sang lại

Tôi có lập một tiệm cúp tóc (coiffure) tại đường Hamelin số 56. Nay tôi mất việc nhà nên muốn sang cho chủ khác. Vậy xin chư quý-ông, ai muốn cần dùng thì đến tại tiệm tôi mà thương n. h. i.

Nay kính, TÂN-THÀNH, cần khải.

Lời rao

Nay cuốn nhứt Diên-lục-cổ-tích tôi mới in lại một lần nữa, chuyên này có nhờ chư vị phụ thêm bài vở, có luận về tam tạng, giải nghĩa: về vua tôi, cha con chồng vợ, sau nữa giải ngũ thường, là: Nhơn, nghĩa, lễ, trí, tin, sách này dài được 120 trang. mỗi cuốn giá là (1\$20) như mua được 10 cuốn thì giá là (8\$40) xin quý vị viết thư lên mua xem chơi cho tiêu kh. e. n. n. h. u. c. o. g. i. i. t. h. o. m. a. x. i. n. c. ũ. t. e. n. t. o. i. m. à. đ. e. t. h. i. c. h. a. n. h. h. e. l. a. c. t. h. o. v. à. n. h. u. c. ó. đ. i. m. a. n. d. a. t. h. i. k. h. o. n. g. c. a. n. g. i. p. h. a. i. r. e. c. o. m. m. a. n. d. é.

HUYNH-HỮU-PHÁT (Bình-hảy) Cholôn

CAFÉ RESTAURANT

45, rue Amiral Courbet SAIGON

Kính cùng chư quý ông quý thầy đặng rõ:

Nay tôi mới lập một quán cơm Tây tại đường Amiral courbet số 45 Saigon ngang nhà Khách-sang Nam-đông-Hương, có đủ đồ ăn và bánh mứt cùng đồ điểm tâm ngọt ngon tiêu bỏ. Cúi xin chư ông, có đi đâu tiện đường, ghé quán tôi chơi, tôi sẽ làm cho vui lòng đẹp ý chư ông.

SAU HOÀN; cần khải.

Lời rao Phước-Thái

TIỆM BÁN ĐÓ, ĐÈN KHÍ ở đường d'Adran số 70 Ngang Tòa Tân-đảo, ở gần chợ cũ SAIGON

Kính trình cùng quý vị đặng rõ, tôi có lập một tiệm bán đồ đèn khí, nhứt là: Bóng đèn, giầy đèn, đèn ba ngọn, bốn ngọn, năm ngọn, quạt để bàn, quạt treo bốn cánh, hai cánh và đồ phụ tùng theo đồ đèn khí, thiệt tốt, và làm đèn vô nhà, sửa quạt dynamo, moteur thiệt khéo.

Xin quý vị muốn dùng thứ nào hay là sửa đồ chỉ xin quý-vị gửi thư cho tôi, tôi tính giá rẻ hơn tiệm khác.

NGUYỄN-VĂN-CHƯƠNG. Cần khải.

Tiệm thợ bạc

TRẦN-THÀNH-KIỆT DIT BA-CÁCH ở TÀI ĐƯỜNG THỦY-BÌNH, SỐ 192 (192, Rue des Marins, Cholon)

Kính cùng chư quý-ông quý-bà đặng rõ: Nguyễn tôi dọn là thợ-bạc tại đường Thủy-bình, số nhà 372, đã hơn 10 năm, nhờ ơn quý-ông quý-bà có cấp. Nay tôi dời tiệm gần gần về lớn cũng đường Thủy-bình, số nhà 192, mở ra rộng rãi và sạch-sẽ, tôi lại chế ra những đồ mỹ trang bằng đồng và bằng vàng nhiều kiểu, nhiều cách mới theo như kiểu Langsa, khéo lạ và sáng. Vậy quý-ông quý-bà có đi đâu tiện đường, xin ghé lại tiệm tôi mà chơi, trước là giúp cuộc sống nghề trong xứ ta cho mau tiến-bộ mở mang, sau nữa giúp tôi là hạn đóng-bang cuộc kinh dinh cho mau thành tựu.

Nay kính

TRẦN-THÀNH-KIỆT DIT BA-CÁCH. Bijoutier. — Chợ-lớn.

QUỲNH-MỸ

NGUYỄN-NGỌC-CU ở 20, đường Amiral-Courbet (CHỢ BẾN THÀNH MỚI SAIGON)

Gạo, than, củi, nước-mắm, tâm, cám, trà-hột, trà-lâu, thuốc hút cùng các vật dùng khác.

Nước mắm Phú-quốc ngon thượng hạng

Tiệm này bán ròng nước-mắm ở tỉnh Bình-thuận; không bán nước-mắm làm tại đây. Mua vật chi, hoặc sai đến hàng phố, gửi giấy, thì có kẻ đem đến nhà chẳng sai. Nay tôi lại có dọn chỗ ăn chỗ nghỉ sạch sẽ tử tế. Muốn dùng cơm từ bữa ăn, hay là muốn dùng cơm thổng cũng đặng. Lại có chỗ nghỉ ngơi thong thả xin chư ông ghé chơi một phen thì biết.

A-KONG 生

Tiệm may ở tại đường Duperré, số 87 SAIGON.

Tiệm tôi lập ra đã 45 năm rồi, từ ông già tôi lập đến nay, tôi thế cho ông già tôi, may đủ các thứ quần áo theo kiểu Langsa và kiểu Hồng Mao, hoặc nữ hoặc vải bố Tây đủ các thứ. May đã mau mà giá lại rẻ hơn các tiệm khác. Xin chư ông hãy đến tiệm tôi, đặt thử vài món, thì tôi cũng sẵn lòng tiếp đãi tử-tế.

A-KONG kính cáo.

Tiệm khắc con dấu

Kính trình chư quý vị tôi có lập tiệm khắc con dấu đồng và mũ thung (timbres cuivre et caoutchouc) bằng đồng, chạm một bia đá càm thạch để n. ã. (pierres tombales), lại có họa hình chơn dung đủ kiểu vãn vãn.

Chư vị muốn dùng kiểu nào xin gửi thư cho tôi thì tôi sẽ hềg lòng làm c. i. o. ù. a. ý. và tính giá thiệt re, tôi rất đội ơn vô cùng.

Vente d'articles du Tonkin. Có bán các thứ hàng bắc, lựa-xuyên, the, lành, bằng-sa, lượt lông, đồ đóng, đồ thau, vãn vãn. NGUYỄN-CHI-HOÀ, GRAVEUR 42, Rue Amiral-Dupré. — Saigon

Maison QUANG-HUY

54, rue Viénot, Saigon

Có bán: Đèn khí đá, bec lửa, to, nhỏ, đủ thứ. Dầu bạch đắng, savon, bạc, d. e. n. g. t. h. o. m. d. a. i. l. a. m.

VÀ CÁC MÓN THUỐC SAU NÀY:

- 1- Thuốc cứu cấp bá chứng (Tiêu đàm). 2- Thuốc kiết. 3- Thuốc ho dữ chứng. 4- Thuốc tan tiêu thực, no hơi. 5- Bột-trắng lực vị trị nóng, mệt. 6- Thuốc ban có mực trong họng. 7- Bột nguyệt đơn-bà. 8- Diêu tinh. Tám món thuốc này là thuốc gia truyền của thầy Mián, ông già thầy Cỏ, ông chú thầy Lai, ở đường Phước-kien (Chợ-lớn), hiệu Bon-phụng-Sương, ba đời làm thuốc có danh tại Nhứt-Thần (Tân-an) ai ai cũng rõ. 9- Nhớ rằng. 10- Đám còn mắt. 11- Xức ch. 12- Nhung trẻ muối.

QUANG-HUY bài.

TIỆM

Trương-vãn-Hanh

SADEC

Có bán xe máy mới, đủ đồ phụ tùng xe máy và sửa xe. Lành tháp muốn đến khí đá (Carburé). Khăn đen bằng nhiều tây tốt thượng hạng. Báp m. ó. và bán l. ó. v. o. ru. o. t. xe máy hiệu Michelin.

Quý khách ở xa muốn mua đồ phụ tùng xe máy, xin gửi thư cho tôi. Tôi sẵn lòng kỹ lưỡng mà gửi contre-remboursement, nghĩa là đóng bạc nhà thư mà l. a. c. h. đ. ò. và tôi cho giá đ. o. p. h. e. t. ù. n. g. i. n. s. a. n. g. b. a. n. g. c. h. ũ. q. u. o. c. n. g. ũ. (Prix courant).

TRƯƠNG-VĂN-HANH. Cần khải.

BÁNH CAM TÍCH

Tại nhà thuốc Nhị-Thiên-Đường, Ông lương-y Vi-Tê-Sanh, chọn các thứ thượng được bào chế ra như bánh, muối ngon ngọt, để cho con nít ăn trừ các chứng cam-tích, sát trùng hay lăm.

Thường con nít hay có sanh tràng lị, nước da vàng, ồm yêu bụng nổi gân xanh, đau bụng, làm biếng ăn, hoặc tiêu ra bọt. Các chứng nói trên đây đều là bởi ma chứng cam-tích mà ra.

Vậy nên làm thứ bánh này để cho những con nít và người lớn ăn có ích lắm, có trùng lị thì nó tiêu ra, như không có trùng lị, thường ăn bánh này, mạnh tỷ-vị, da thịt căng tươi, nếu ăn đúng lâu chừng nào, thì càng ngày càng mập.

Chư-vị có mua thì hãy nhìn chắc cái nhãn Ông-phật, hiệu Nhị-Thiên-Đường, phải là thứ thiệt, kéo lăm thứ giả ăn vào thêm bịnh.

Mỗi gói mười bánh: 0 \$ 10
Mỗi hộp 100 bánh: 0 \$ 90
Xin các vị có mua thì phải nhìn cho kỹ cái hiệu NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG có hiệu ÔNG-PHẬT, kéo lăm đồ giả.

Như chư-vị ở dăng xa xứ mà muốn dùng thuốc chi, xin viết thư gửi cho tiệm tôi rõ, thì tôi sẽ gửi thuốc lập tức, mà gửi contre-remboursement nghĩa là đem tiền lại nhà thơ mà lãnh thuốc. Còn để bao thư như vậy:

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG

Pharmacie Asiatique
Rue de Canton, N° 38 à CHOLON.

EAU ESSENCE DE MENTHE

Hiệu Nhị-Thiên-Đường

Ông lương-y Vi-Tê-Sanh chế ra, khổ cực rất hay.
Là loại nan-ai, có dầu cỏ hương, hoặc loại của phong sương, nóng lạnh, sẽ mất, một lần, đơn thuốc, năm già, khổ cổ, cũng nhiều.

hoặc nhứt mình nhứt này, hoặc là kính phong thì phải dùng thứ dầu này, trong uống ngoài thoa thì rất thần diệu.

Quý ông có mua thì hãy nhìn chắc cái nhãn Ông-Phật hiệu Nhị-Thiên-Đường mới phải là thứ thiệt, kéo lăm thứ giả.

GIÁ { Mỗi ve..... 0 \$ 25
10 ve..... 2 40

Lời rao

Kính cùng tôn bằng quan khách được hay: Nhà ngõ hiệu DƯƠNG-HƯNG-VĨNH-PHẬT, ở đường AMIRAL COURBET, môn bài 53, Saigon, phòng vi sạch sẽ tinh anh, để rộng rãi mát mẻ, mà giá tiền rẻ hơn; lại gần gare chánh Saigon, rất tiện bề cho quan khách tới lui, xin rộng lòng thì ăn một chuyến thì sẽ rõ trong tiệm chúng tôi lẽ hiền kính sĩ là thế nào.

ANTOINE BÀU đơn kính.
N° 53, Amiral Courbet.

TIỆM HOA CHON DUNG VÀ KHẮC CON ĐẤU

MỸ KỸ

Có thợ vẽ hình người và khắc con dấu bằng đồng, bằng chì, bằng cây, có làm bản đồng, mộ bia chạm bằng đá cẩm thạch.

Có vẽ lăm và tranh sơn thủy bằng nước thuốc, dầu sơn, bằng thau, và bằng mực tàu.

Giá rẻ lắm

Số nhà 16 đường Turc.
Ngang nhà hàng Mottet, Saigon.

Mọi năm hình mới.

E. POURTOU

Đường Amiral-Dupré, số 33 đến 39 SAIGON

Bia rượu chất đỏ, trắng hiệu Médoc, hiệu Bordeaux, hiệu Bergerac, hiệu Fronsadais, hiệu St-Emilion, hiệu Beaujolais, và hiệu Bourgogne.

Có phân giải rõ ràng chứng cứ rằng không có pha rượu mạnh, ai muốn tranh bán không nổi, vì rượu tốt mà giá lại rẻ.

BÓN HIỆU SAI TRÈ BEM BÈN NHÀ

Bên hiệu có làm tờ giao kèo với sáu chủ vườn làm rượu có tiếng tại xứ Médoc, và bây chủ vườn có danh ở xứ Bordelais. Kina Péralé Goudron Robert khai vị tưu có danh và hiệp theo pháp vệ sanh hơn hết.

Huyện Sam-banh, rượu bọt cốt Sam-banh, rượu chất, thượng mỹ tưu hiệu Bordeaux, hiệu Bourgogne và rượu ăn bán rất nhệ nhàn.

TRONG LỤC CHÂU AI MUỐN MUA SẼ ĐI ĐEM CHO SONG CHỮ MUA NHÃI CHỮ TIỀN SỞ PHÍ

NAM-HÔNG-PHẬT

KHÁCH SẠN

ở đường Boulevard Bonnard, số 106 ngang Gare xe lửa nhỏ Saigon-Covap, lại chợ mới Saigon.

Bán rượu tây và sữa xe máy, đèn essence và đèn alcool.

Có cho mượn phòng ngủ sạch sẽ rộng mát, giá rẻ.

Quý-quan, Quý-khách ở xa muốn mua bất cứ vật chi thì tôi mua giùm, niếm kỹ lưỡng gửi tới chỗ ở máy ông.

HUYNH-HUỆ-KÝ.

義和源

Nghĩa-hòa-Nguyên

Tiệm may ở tại đường Turc, số 20 ngang nhà hàng Mottet, Saigon.

Tiệm tôi lập ra đã hơn mười năm rồi, may đủ các thứ quần áo theo kiểu Tây, hoặc nỉ hoặc vải bò Tây đủ thứ. May đã mau mà giá lại rẻ. Xin chư Quý-ông hãy đến tiệm tôi, thì tôi cũng n lòng tiếp đãi từ từ.

PHƯƠNG-DỊCH cần cáo.

VUA LỚN TRỪ ĐỒ VẬT THỰC

NHỮNG NGƯỜI KẾ NGHIỆP HÀNG MOTTET VÀ CÔNG-TY

H. BLANC và HAUFF

Đường CATINAT, SAIGON

Rượu nho đỏ và trắng (thùng và ra ve)

EAU DE TABLE NATURELLE

Perrier

La Champagne des eaux de table
WITH WHISKY, BRANDY, WINES, LEMON

Nước PERRIER

Như Soda, mua nguyên thùng và ve, ve lớn, ve phân nửa và ve góc lỵ.

Sữa hiệu CON GẤU

Sữa tươi tốt như mới nặn ra

SỮA ĐẶC NGỌT CONDENSÉ

Sữa đặc không đường condensé

Vàng sữa béo lén

Sữa bò hiệu CON GẤU tại hành Suisse làm ra

Giấy hút thuốc hiệu CHAUVE-SOURIS

Máy viết chữ hiệu UNDERVOD, viết rõ ràng lắm.

Bijouterie Saigonnaise

TIỆM MINH-THÀNH HÒA BÁN ĐỒ NỮ-TRANG
23, Rue Schroeder, 23 - Saigon

Kính lời cho lục-châu chư quý-khách đừng rờ: Nay tôi có mở một tiệm bán đồ nữ-trang theo kiểu kiem-thời, rất nên xinh đẹp ở tại chợ Saigon đường Schroeder số 23. Khi trước tôi có lập tiệm bán đồ nữ-trang ở Chợ Lớn, đường Thủy-bình (Rue des Marin) số 184, tục danh là hàng

cháo-múi, nên tôi thường hiểu ý quý-bà quý-cô ưa dùng đồ nhẹ nhàn và huê-mỹ.

Từ khi tôi mở 2 căn tiệm ấy đến nay cũng nhờ ơn quý-bà chiểu cổ cho người đồng-bang nên việc, tôi rất cảm ơn, ngày nay mà trong lục-châu hiệp hùng, lập tiệm bán đồ nữ-trang như tôi thì tôi lấy làm vui mừng cho các ông và cầu xin cho các ông cho mau thành tựu.

Nay kính,

NGUYỄN-VĂN-LẠC dit BLY-KHỜ.

Liều trai chí dị

Truyện Liều-trai chí-dị, cuốn thứ ba in mới rồi, cuốn thứ tư đương in hay lắm, xem nó mà giải buồn rất có thú vị.

Tại nhà in J. Viêt, đường d'Ormay, Saigon, và tại nhà M. Phạm-xuân-Lâm, 121, đường Bourdais, Saigon, đều có bán.

Tại nhà «Nông-cò Minh-dam» cũng có bán.

Giá mỗi cuốn là..... 0 \$ 80

NHÀ IN VÀ NHÀ BÁN SÁCH

J. VIỆT

59, rue d'Ormay.—Saigon

Nhà in này lập ra đã hơn 10 năm rồi, in đủ các thứ các kiểu, có lăm in đồ tại kho sách Nhà-nước và các Sở Tham-biện. — Có đóng bia sách đủ kiểu, rất khéo rất đẹp. — Có in đủ các thứ thiệp quan hôn tang tế, nhiều kiểu nhiều màu hoa hoè rực rỡ, mà vàng cũng đẹp. — Vậy xin Lục-châu chư quân-tử, có cần dùng viết chỉ, hãy đến tiệm tôi, tôi đã làm mau mắn mà tính giá lại rẻ. — Tiệm tôi cũng có bán đủ Thơ, Tuồng, Truyện, Sách.

LỜI RAO CÁN KIẾP

Luôn dịp tôi kính cho Lục-châu chư quý-ông rõ, nhưn tôi thấy đương thời buổi này mây nơi rầy bãi xa chôn thị thành, ít có thầy thuốc hay, cho nên có nhiều khi người ta rùi bị bịnh gấp ngặt, không biết thấy đâu mà rước cho kịp, phải bị hiểm nghèo. Nay có ông Nguyễn-tân-Hưng ngụ ý mà làm ra một cuốn sách hiệu là: KINH NGHIỆM LƯƠNG PHƯƠNG, NGOẠI KHOA CẤP CỨU, có phụ thêm nhiều bài thuốc nam, cứu cấp rất thần diệu, để giúp đồng ban trong cơn nguy cấp.

Vậy xin Liệt-vị hảo tâm mua lấy để dành, hoặc trong xóm có ai rùi bị bịnh hiểm nghèo, coi theo đó mà cứu người, ấy cũng là một đức đại hữu tâm đức.

Định giá mỗi cuốn là..... 0 \$ 50

Lục-châu quan cố, như vị nào muốn mua xin cứ gửi thư cho nhà in tôi, hiệu là: J. Viêt, rue d'Ormay, Saigon. ●

J. VIỆT cần khải.